

Prezidents Tomass S. Monsons

Darba pasteidzināšana

Vai jūs aptverat, ka atjaunotā baznīca bija 98 gadus veca, kad tai vēl nebija 100 stabu? Taču mazāk nekā pēc 30 gadiem baznīca organizēja savus otros 100 stabus. Un tikai astoņus gadus pēc tam baznīcai jau bija vairāk nekā 300 stabu. Šodien mums ir vairāk nekā 3000 stabu.

Kāpēc pieaugums notiek tik ātri? Vai tāpēc, ka mēs esam labāk atpazīstami? Vai tāpēc, ka mums ir jauki lūgšanu nami?

Tas viss ir svarīgi, bet iemesls, kāpēc baznīca šodien aug, ir tas, ka Tas Kungs teica, ka tā notiks. Mācībā un Derībās Viņš teica: „Lūk, Es pasteidzināšu Savu darbu savā laikā.”¹

Mēs, Debesu Tēva bērni, tikām nosūtīti uz Zemes šajā laikā, lai varētu piedalīties šī dižā darba pasteidzināšanā.

Tas Kungs, cik man zināms, nekad nav norādījis uz to, ka Viņa darbs aprobežojas tikai ar šo dzīvi. Drīzāk, Viņa darbs ietver visu mūžību. Es ticu, ka Viņš pasteidzina Savu darbu garu pasaulē. Es arī ticu, ka Tas Kungs, caur Saviem kalpiem šeit, sagatavo daudzus garus, lai tie saņemtu evaņģēliju. Mūsu pienākums ir uzmeklēt savus senčus un tad doties uz templi, un izpildīt svētos priekšrakstus, kas sniegs tiem, kas ir priekškara otrā pusē, tās pašas iespējas, kādas ir mums.

„Katrs labs pēdējo dienu svētais garu pasaulē ir aizņemts,” teica prezidents Brigams Jangs (1801–1877). „Ko viņi tur dara? Viņi sludina, sludina visu laiku un sagatavo ceļu mums, lai pasteidzinātu mūsu tempļu celtniecības darbu šeit un citur.”²

Tiešām ģimenes vēstures darbs nav viegls. Tie no jums, kas nākat no Skandināvijas, es saprotu jūsu neapmierinātību. Piemēram, mana vectēva, no zviedru senču puses, vārds ir Nels Monsons, bet viņa tēva vārds nepavisam nav Monsons, bet Mons Okesons. Mona tēva vārds ir Oke Pedersons, bet viņa tēva vārds ir Pēteris Monsons — atkal atpakaļ pie Monsona.

Tas Kungs sagaida no jums un no manis, ka mēs cītīgi pētīsim savu ģimenes vēsturi. Es domāju, ka vispirms, ja mēs grasāmies savu darbu paveikt labi, mums ir jānodrošina, lai mūsu Debesu Tēva Gars būtu ar mums. Ja mēs dzīvosim tik taisnīgi, cik vien mūsu zināšanas par taisnīgumu sniedz, Viņš pavērs ceļu, lai piepildītos tās svētības, kuras mēs tik dedzīgi un cītīgi meklējam.

Mēs pieļausim kļūdas, bet neviens no mums nevar kļūt par ekspertu ģimenes vēstures darbā, sākumā nebūdamies iesācējs. Tāpēc mums ir jāmetas darbā un jāreķinās ar dažām grūtībām. Tas nav viegls uzdevums, bet Tas Kungs to ir uzticējis jums, un Viņš to ir uzticējis man.

Veicot ģimenes vēstures darbu, jūs atklāsiet, ka nonākat strupceļā, un jūs sev teiksiet: „Es tur vairs neko nevaru izdarīt.” Kad pienāks šāds brīdis, metieties ceļos un lūdziet Tam Kungam parādīt izeju, un Viņš jums parādīs risinājumu. Es liecinu, ka tā ir patiesība.

Debesu Tēvs mīl Savus bērnus garu pasaulē tikpat stipri kā jūs un mani. Attiecībā uz mūsu mirušo glābšanas darbu, pravietis Džozefs Smits teica: „Un tagad, tā kā Dieva

diženie mērķi strauji tuvojas to piepildījumam, un piepildās tas, par ko runāja pravieši, tā kā Dieva valstība uz Zemes ir nodibināta un senā lietu kārtība ir atjaunota, Tas Kungs ir paziņojis mums šo pienākumu un privilēģiju.”³

Attiecībā uz mūsu senčiem, kas ir nomiruši bez zināšanām par evaņģēliju, prezidents Džozefs F. Smits (1838–1918) paziņoja: „Caur mūsu pūlēm viņu labā, viņu važas nokritis, un tumsa, kas viņus iekļauj, izgaisīs, lai gaisma varētu spīdēt pār tiem un viņi varētu dzirdēt garu pasaulē par darbu, kuru paveica viņu bērni šeit viņu labā, un viņi liksmos kopā ar jums, kad jūs pildīsiet šos pienākumus.”⁴

Ir miljoniem Debesu Tēva garīgo bērnu, kuri pirms nāves un pirms došanās uz garu pasauli nekad nebija dzirdējuši Kristus vārdu. Taču tagad viņiem tiek mācīts evaņģēlijs, un viņi gaida to dienu, kad jūs un es pētīsim savas ģimenes vēsturi, kas ir nepieciešams, lai sagatavotu ceļu, tā lai mēs varētu ieiet Tā Kunga namā un izpildīt viņu labā to darbu, kuru viņi paši nevar paveikt.

Mani brāļi un māsas es liecinu, ka Tas Kungs svētīs mūs, kad mēs pieņemsim un atsauksimies šim izaicinājumam.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Atcerieties kādu stāstu no jūsu ģimenes vēstures un dalieties šajā stāstā ar tiem, kurus jūs apmeklējat. Jūs varētu izmantot jautājumus no Augstākā prezidija vēstījuma (6. lpp.) bērnu sadaļas, lai pamudinātu tos, kurus jūs apmeklējat, dalīties savos stāstos. Apsveriet iespēju izlasīt Mācība un Derības 128:15 un apspriest to, cik svarīgi ir veikt tempļa priekšrakstus mūsu senču labā.

ATSAUCES

1. Mācība un Derības 88:73.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 280. lpp.
3. *Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* (2010), 406. lpp.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 247. lpp.

JAUNIEŠI

Vai es varētu gūt prieku no indeksēšanas?

Emma Abrila Toledo Cisnero

Es piedalījos mūsu staba mērķa sasniegšanā — indeksēt 50 000 vārdus. Sākumā tas bija grūti. Dažos gadījumos dokumenti, kurus es lejupielādēju, bija uzrakstīti grūti salasāmā rokrakstā, un dažreiz es gribēju

tos atgriezt un lejupielādēt citus. Bet tad es sapratu, ka, ja katrs, kas veic indeksēšanu, domātu šādi, tad šie dokumenti tiktu atstāti paši pēdējie. Es varēju iedomāties, kā daudzi cilvēki garu pasaulē gaida, un es nolēmu turpināt censties izlasīt šos vārdus un pārrakstīt tos bez kļūdām.

Es iemācījos mīlēt cilvēkus, kuru vārdus es indeksēju. Es sapratu, ka viņiem patiešām ir nepieciešama palīdzība, un mums savukārt ir vajadzīga viņu palīdzība. Es sāku labāk saprast, ka Debesu Tēva pilnīgā iecere ņem vērā katru no mums. Kad mēs sekojam iedvesmai un Viņa izvēlēto vadītāju norādījumiem, mēs būsime aculiecinieki Viņa žēlastībai un bezgalīgajai mīlestībai.

Man indeksēšana bija jauka pieredze. Es iemācījos novērtēt un mīlēt daudzus ģimenes vēstures aspektus. Es arī no mūsu Kunga saņēmu vērtīgas dāvanas, paklausot kaut kam tik vienkāršam kā piedalīšanās indeksēšanā.

Autore dzīvo Verakrūzā, Meksikā.

BĒRNI

Mācieties no savas ģimenes vēstures

Jūsu vecākiem un vecvecākiem ir bijis daudz piedziņojumu — par dažiem no tiem jūs pat neko nezināt! Daži no viņu stāstiem liks jums smieties, un viņi var jums palīdzēt iegūt ticību Debesu Tēvam. Tomēr pat pieaugušie dažreiz kautrējas. Izmantojiet šos jautājumus, lai palīdzētu viņiem atcerēties dažus no viņu mīļākajiem stāstiem, un pierakstiet viņu atbildes vai uzzīmējiet tās.

1. Pastāstiet man par jūsu trīs vislaimīgākajām atmiņām.
2. Kurš ir bijis jūsu visneveiklākais brīdis dzīvē?
3. Pastāstiet man par to dienu, kad es piedzimu.
4. Ko jums patika darīt, kad jūs bijāt bērni?
5. Kā jūs ieguvāt liecību par evaņģēliju?

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības aizsargātas. Iespējams Vācijā. Angļu val. teksta apstiprinājums: 6/14. Tulkojuma apstiprinājums: 6/14. *First Presidency Message, June 2014.* Latvian. 10866 153 tulkojums.

Ticība, ģimene, palīdzība

Jēzus Kristus dievišķā misija: Kalpotājs

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un tiecieties uzzināt, ar kurām vēstījuma daļām dalīties. Kā izpratne par Glābēja dzīvi un misiju vairo jūsu ticību Viņam un svētī tās māsas, par kurām jūs rūpējaties, kad kalpojat viņām, pildot apmeklējuma mācības uzdevumu? Vairāk informācijas skatiet: reliefsociety.lds.org.

Šis vēstījums ir daļa no apmeklējuma mācības vēstījumu sērijas, kas apskata Glābēja misijas aspektus.

Kalpojot cita citai, mēs kļūstam par patiesām Jēzus Kristus, Kurš rādīja mums piemēru, sekotājām. Prezidents Tomass S. Monsons ir teicis: „Mums visapkārt ir cilvēki, kuriem ir nepieciešama palīdzība. . . . Mēs esam Tā Kunga rokas šeit, uz Zemes, kurām ir uzdevums kalpot un iedvesmot Viņa bērnus.”¹

Linda K. Bērtone, Palīdzības biedrības vispārējā prezidente, mācīja: „Ar praktisko pieredzi katra no mums, kalpojot Dieva bērniem, var kļūt līdzīgāka Glābējam. Lai palīdzētu mums labāk [kalpot] cits citam, es gribētu ieteikt atcerēties četrus vārdus: „Vispirms vērojiet, tad kalpojiet.” . . . To darot, mēs turēsim derības, un mūsu kalpošana, tāpat kā prezidenta Monsona kalpošana, būs mūsu mācekļības pierādījums.”²

Katru rītu mēs varam lūgt par to, lai atpazītu iespējas kalpot citiem. „Debesu Tēvs jūs vadīs, un eņģeļi jums palīdzēs,” teica Deivids L. Beks,

Jauno vīriešu vispārējais prezidents. „Jums tiks dots spēks svētīt dzīves un glābt dvēseles.”³

No Svētajiem Rakstiem

Mateja 20:25–28; 1. Nefija 11:27–28; 3. Nefija 28:18

No mūsu vēstures

1856. gada oktobra vispārējā konferencē prezidents Brigams Jangs (1801–1877) paziņoja, ka rokas ratiņu pionieri vēl joprojām šķērso līdzenumus un ka ikvienam, lai palīdzētu pionieriem, nekavējoties ir jāpalīdz savākt pārtikas un apģērba krājumus. Lūsija Meserve Smita rakstīja, ka sievietes „novilkā savus apakšsvārkus, zeķes un katru lietu, kuru viņas varēja atlicināt, turpat lūgšanu namā un sakrāva tās ratos”.

Kad izglābtie pionieri sāka ierasties Solteiksītijā, Lūsija rakstīja: „Tāpēc, ka cilvēku starpā valdīja tik liela vienotība, es nekad nebiju guvusi lielāku prieku ne no viena cita darba, kuru es jebkad savā dzīvē

biju veikusi. Man tikai vajadzēja doties uz noliktavu un paskaidrot, kas man ir nepieciešams; ja man bija nepieciešams audums, tad tas tika nomērīts un nogriezts bez maksas.”⁴

Prezidents Džordžs Alberts Smits (1870–1951) par kalpošanu citiem teica: „Mūsu mūžīgā laime būs proporcionāla tam, cik daudz mēs ziedojām sevi, palīdzot citiem.”⁵

Apdomājiet

1. Kā lūgšana var palīdzēt mums kļūt par darbarīkiem Tā Kunga rokās?
2. Kā kalpošana citiem palīdz mums turēt savas derības?

ATSAUCES

1. Tomass S. Monsons, „What Have I Done for Someone Today?” *Liahona*, 2009. g. novembris, 86. lpp.
2. Linda K. Bērtone, „First Observe, Then Serve”, *Liahona*, 2012. g. nov., 78, 80. lpp.
3. Deivids L. Beks, „Your Sacred Duty to Minister”, *Liahona*, 2013. g. maijs, 56. lpp.
4. Lūsija Meserve Smita grāmatā *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. g.), 36.–37. lpp.
5. Džordžs Alberts Smits grāmatā *Daughters in My Kingdom*, 77. lpp.